

Es posa al descobert una gran torre circular del segle XI al castell de Rocafort

El jaciment arqueològic té una extensió notable, especialment després de la troballa fortuïta de la sagrera el passat 2017

Arqueòlegs al castell de Rocafort | AjEPV

El Castell de Rocafort és un Bé Cultural d'Interès Nacional del qual fins ara només n'era visible un pany de paret de la fortificació. El 2013 es van iniciar els treballs arqueològics al turó on hi ha el castell, promoguts per l'Associació Rocafort: Patrimoni i Documentació i finançats per l'Ajuntament del Pont de Vilomara i Rocafort. La torre descoberta la setmana passada s'espera que sigui el catalitzador que permeti accelerar l'excavació i consolidació de tot el recinte arqueològic.

Fins ara només els veïns del municipi i els entesos sabien veure que aquella paret que hi havia dalt d'un turó era l'únic que quedava del castell de Rocafort, i és que la vegetació que hi anava creixent tapava les restes d'un imponent castell que estigué habitat entre els segles XI i XV.

Després de desbrossar el recinte fortificat el 2013 i de netejar el gran fossar defensiu el 2015, el passat 2017 es van descobrir les restes d'una construcció i un mur en el que era un aparcament per a caminaires i boletaires situat a sota mateix del castell. Aquesta troballa, junt amb la informació continguda en uns pergamins dipositats al Museu de Rocafort (actualment a l'Arxiu Comarcal del Bages), va fer sortir a la llum l'antiga sagrera del castell de Rocafort. Des d'aleshores ja no només parlem dels vora 1.300 m² que ocupa la fortificació, sinó que també hi

hem d'afegir un mínim de 3.500 m2 que es creu que devia ocupar la sagrera.

Aquest any ha estat el primer en què s'excava a dalt del castell i l'objectiu fixat per Òscar Trullàs, de l'empresa Arqueòlegs.cat i director de l'obra, i per l'Associació Rocafort: Patrimoni i Documentació era buscar la torre major esmentada en la pressa de possessió del castell de Rocafort per part del Monestir de Sant Benet de Bages el 1377, de la qual no en quedava cap resta visible.

El primer dia d'excavació es va acabar deixant a la vista una filada de pedres que ja permetia endevinar un mur, però no fou fins als dies següents en què es va poder comprovar que s'havia trobat la torre major. Amb un diàmetre exterior d'uns 7 metres i un diàmetre interior d'uns 4 metres aproximadament, es creu que la torre podria fer uns 15 metres d'alçada abans de que s'enrunés. La tipologia constructiva i la ceràmica trobada situen la construcció de la torre al segle XI, el mateix moment en què es té per primer cop constància documental de l'existència del castell.

S'espera que aquesta troballa permeti accelerar el ritme d'excavació del conjunt arqueològic i poder-ne consolidar les restes, garantint la conservació del jaciment i estudiant el que és l'origen del municipi.